

'Ik ben niet het zonnetje in huis'

Ad de Boer. Een naam in christelijk Nederland. Bekend van en door de EO. Jarenlang al is hij presentator van het radioprogramma 'Deze Week'. Hij is nu directeur van de EO. En vertegenwoordigt de EO in overleg met andere omroepen. Spreekt op regionale ontmoetingsavonden met EO-leden. Een gesprek met de mens Ad de Boer, over zekerheden, vragen en de voortdurende strijd tegen het zwart-witte in denken en spreken.

De mens Ad de Boer, kun jij die in een zin omschrijven?

(gelach, een lange stilte...) „Wetend dat dit interview zou komen, heb ik aan mijn vrouw en kinderen gevraagd: 'Wie ben ik eigenlijk?' Dat gaf aardige dingen als resultaat. Misschien kom ik daar nog op. Voor mezelf zeg ik: Ik ben iemand, die zich een kind van die God weet, Die de goddelozen rechtvaardigt. Jaren geleden heb ik de vroegere Voorthuizense predikant Jager mogen horen, die in zijn preek zei: „Zet bij mijn overlijden niet in de advertentie: 'hij heeft de goede strijd gestreden', maar: 'hij wist zich een kind van God Die de goddelozen rechtvaardigt'. Dat raakte me; het geeft aan wie ik als mens ten diepste ben en dat God mij desondanks tot Zijn kind aangenomen heeft. Dat is pure genade. Vanuit jezelf maak je er vaak een zootje van.'

Toch lijkt je niet iemand die daar zo onder gebukt gaat?

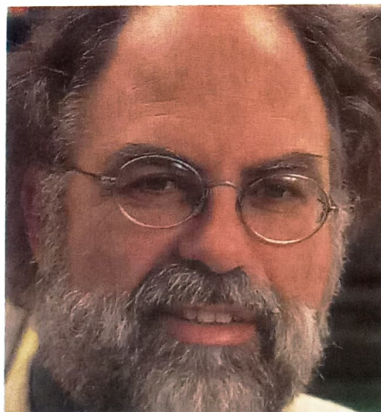
„Ik ga er niet onder gebukt, omdat ik weet dat ik een kind van God ben. Daarmee liggen die zonden niet achter me, dat blijft een strijd, maar het is wel een strijd die op Golgotha al gewonnen is. Evenzogoed ben ik karakterologisch niet het zonnetje in huis. Ik zie snel tegen dingen op, in tegenstelling tot mijn vrouw. Toch ben ik in mijn geloof niet somber, omdat ik daarin van mezelf weggijk naar Christus.”

ZWART-WIT

Je gaf net zelf aan, dat er bij jou zonden, zwak-

ke punten zijn. Ik las in een interview met jou: „Ik denk dat ik vroeger zwart-witter was." Is dat zo'n zwak punt, waar je nu nog tegenaan loopt?

„Ja, dat heeft met een paar dingen te maken. In de eerste plaats ben ik nu eenmaal qua karakter zo. Ik zie dingen zwart-wit, iets is goed of slecht, maar er zit niets tussenin. Ik zet dingen scherp neer. Voorbeeld is wat mijn dochter zei: 'Pappa is iemand waar je moeilijk mee discussiëren kunt, want hij heeft toch altijd gelijk'. Ik was niet blij met die opmerking. Ik weet dat ik verbaal sterk ben en goed kan argumenteren en dat mensen daar niet zomaar tegenop kunnen.”

Ad de Boer (1946) is directeur programmazaken van de EO. Hij werkt al ruim twintig jaar bij deze omroep. Eerder was hij o.m. eindredacteur Tijdsein-radio. Ad de Boer is getrouwd met Ineke; ze hebben zeven kinderen, van wie er twee geadopteerd zijn. Het gezin De Boer is lid van de Nederlands Gereformeerde kerk in Voorthuizen. Ad de Boer is ook gemeenteraadslid in Nijkerk, als voorzitter van de gecombineerde SGP/RPF/GPV-fractie.

En dus beginnen ze daar een volgende keer niet meer aan?

„Ja, je kind komt dan niet meer. Dat is verschrikkelijk moeilijk. Dat is en blijft voor mij nog een leerproces. Toch wil ik zo'n stijl en houding aannemen, dat je de ander voor je wint. Je kunt wel een discussie winnen, maar als je het hart niet wint, dan blijf je nergens.”

Toch is dat zwart-witte al wel milder geworden?

„Ja, dat zei mijn dochter gelukkig ook. Een tweede reden waarom ik zo uitgesproken ben, is deze. Ik kom uit een kerkelijke traditie, waar geen ruimte was voor nuances: een kerk is waar of is vals. Ik heb nog inleidingen van mezelf gelezen, waarin ik feilloos de ware kerk wist aan te geven. Door een kerkelijke breuk, door alles wat je daarin meemaakt, door het werken bij de EO waar je mensen van verschillende gezindten tegen komt, leerde ik dat je niet bij alle dingen in absolute kunt spreken. Dat ons kennen ten dele is, dat je samen met alle heiligen pas zicht krijgt op de volle omvang van het werk van Christus en de betekenis van Zijn Woord.”

'DAAR SNAP IK NIETS VAN'

„Een derde lijn is de ontwikkeling die je persoonlijk, als man en vrouw, doormaakt: kinderen krijgen en ook adopteren. Daarvan dachten we vroeger: 'Dat doen we wel even'. Dat ervaar ik nu anders. Je kinderen goed opvoeden, vind ik heel moeilijk. Nu zie je wat je verkeerd hebt gedaan. Je kunt wel dingen zeggen, maar maak je dat waar? Dat maakt me ook milder. Vroeger had ik op de meeste vragen een sluitend bijbels antwoord. Nu zie ik dat dat niet zo werkt. Er gebeuren dingen met je broers en zussen en je kinderen. Dan denk je: 'Here God, ik snap daar niets van, dat klopt toch niet met wat U in Uw Woord zegt?' Dat betekent dat ik minder stellige antwoorden heb. En ook weet dat ik met die vragen bij God terecht kan, dat ik soms het begin van een antwoord krijg en soms niet.”

Geef hier vanuit je gezin eens een voorbeeld van?

„Ja, we hebben onze jongste zoon geadopteerd uit Colombia. We hebben dat biddend gedaan. Hij was vier maanden toen hij hier kwam. Vanaf het moment dat hij naar de

Ad de Boer met twee van zijn kinderen: "Ik wil zo'n stijl aannemen, dat je de ander voor je wint."

kleuterschool ging, ging het mis met zijn gedrag. En het werd zo erg dat we vier jaar geleden - hij is nu dertien - de beslissing moesten nemen om hem uit huis te plaatsen. In een instelling voor moeilijk opvoedbare kinderen.

Dat is een beslissing die je eigenlijk als vader en moeder niet kunt nemen. Daar snap je niets van. Je gelooft immers dat de Here hem bij je gebracht heeft en dan moet hij weg. En hoe zal het in de toekomst met hem gaan? Dan is Gods trouw je enige zekerheid."

HOBBY

Ik vond het opvallend, dat je in het begin niet zei: 'Ik ben iemand die te hard werkt en slecht kan delegeren'.

„Ja, dat is een punt. Ik ben geen workaholic in de zin dat ik verslingerd ben aan werken. Ik kan me in een vakantie goed ontspannen. Niet tijdens de weekwisselingen, want dan heb ik moeite mijn werkritme los te laten.

En toch heb ik niet het gevoel dat alles van mij afhangt. In de praktijk leef ik echter alsof dat wel zo is. We zijn in vier jaar van 450 naar 900 tv-uren gegaan. Dat betekent veel werk. Bovendien ben je als directeur altijd eindverantwoordelijk. Mensen zijn afhankelijk van mijn besluiten. En ja, inderdaad, ik doe het liefst alles zelf. Delegeren blijft een leerproces."

Maar moet je in zo'n situatie niet zeggen dat

het beter is uit de gemeenteraad te stappen?

„Nee joh, dat is voor mij een hobby. Het kost me één avond in de week, daar geniet ik van. Het politieke debat, discussiëren vind ik heerlijk. Het gaat dan over heel andere dingen. Dat is juist zo leuk."

GOSPELMUZIEK

Je zei, dat je afleert om vanuit zekerheden te leven en vandaanuit dingen sterk neer te zetten.

'Als je het hart niet wint, dan blijf je nergens'

Toch denk ik dat als collega's of anderen die je kennen dit lezen, ze zich afvragen: hebben we het over dezelfde persoon?

(Getik op tafel...) „Ik heb afgeleerd om met zekerheden te leven die vanuit een bepaalde traditie geponeerd worden. Dat heb ik ook binnen de EO afgeleerd. Tegelijk moet ik ook binnen het bedrijf weleens hard zijn. Ad de Boer zit hier niet om zijn particuliere mening te ventileren. Ik ben directeur van de EO, niet van de b.v. De Boer. Een voorbeeld is de stijl van gospelmuziek. Neem nou de muziek van Darrel Mansfield. Hij is een wedergeboren christen, dat staat voor mij vast. Toch vond ik kortgeleden dat we een programma met hem niet moesten uitzenden, omdat in de breedte van de EO, en dat is waar ik voor sta, er mensen zijn die niet kunnen inzien dat hij met zijn muziek-

stijl Gods heiligheid hooghoudt. Persoonlijk denk ik daar anders over, maar ik moet en wil rekening houden met een brede, gevarieerde achterban."

Dat is uniek, maar geeft dit voorbeeld niet aan hoe moeilijk het tegelijk is om zo breed te zijn?

„Ja, ik zeg niet dat het makkelijk is hier directeur te zijn. Gelukkig hoef ik het niet alleen te doen. Met zo'n brede achterban kan de EO alleen in teamverband geleid worden. Zo'n gevarieerde achterban geeft best wel spanning, maar tegelijk zie ik: dwars door alle kerken en groepen heen zijn de mensen heel blij met de EO en ondersteunen ze de hoofdlijn van het EO-beleid. Dat is fantastisch. Maar inderdaad: het worstelen met de programma's blijft moeilijk. Diezelfde gospelmuziek waar ik het net over had, is wel iets waardoor je de jongeren met het Evangelie kunt bereiken."

STRUIKELEN

Wat zou jij het liefste willen dat er in Nederland of in je persoonlijke leven zou gebeuren?

„Wat ik het liefst zou willen, is dat al onze kinderen de Here God als hun Vader leren kennen. Wat ik graag wil, is dat ik ze daarbij niet in de weg sta. Dat is wat ik het liefst zou willen. Je kunt je kinderen het geloof niet geven, maar toch..."

Dat is iets dat veel vaders zullen herkennen, denk ik.

„Ja, juist omdat je daarin zo ongelooflijk kunt struikelen en falen." • Leendert de Jong